

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 Korona
Fél évre 2 Korona
Negyed évre 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilatéeri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Nagy szerencsétlenség.

A „Mindszenti Lap” szerkesztősege sziveket tépő, s emésztő fájdalommal adja tudtára mind azoknak a kiket illet és nem illet, hogy a „mindszenti takarékpénztár igazgatósága és felügyelő bizottsága” sajtópört indított lapunk ellen, mert Wimmer Károly takarékpénztári igazgató urnak önkényes és minden elfogulatlan ember által helytelenített eljárását szelid bíráló alá vontuk.

Ha Wimmer Károly igazgató ur, mint a ki egyes egyedül volt hivatalos minőségében — de nem tisztességében vagy becsületében — érintve cikkünk által, teszi meg ezt az igazán férfias és korrekt lépést: semmi szavunk nem lenne e dologhoz. Sértve érzi magát igazgatói működését kritizáló soraink által, keresi tehát az igazait, s a bíróság elé állít bennünket. Helyes; állunk elébe! Ha hibáztunk volna, nyerve meg a méltó elégtételt; s ha ő marad a páczban, vonja le magának a kellő következtetéseket.

De uramfia, mi történik e helyett?

Az igazgató ur nem érzi sértve magát. Helyette azonban elkezd jajgatni a felügyelőbizottság, s 24 órai kínos tollragás után, szent együgyűséggel megecirkalmazott nyilatkozatban közli a világ minden halandóival, hogy „a takarékpénztárt és annak vezetését rágalmozó (!) sértő (!!)

és gyalázkodó (!!!) közleményre a büntető bíróság előtt adja meg a **csattanós** feleletet.”

Le vagyunk forrázva, tönkre vagyunk téve, meg vagyunk halva tisztelt közönség!

Csendes részvét és koszorúk mellőzése kéretik.

Nem kell nekünk a szegedi esküdszék ítélete; végünk van már nekünk; elhantol az önvád a miatt: mért mertük mi megmondani az igazat annak a szemébe, a kit eddig a hizelgők titkon kárörvendő csapata környékezett.

Eh, miért mondtuk meg? Megmondtuk azért, hogy lásson ő is tisztán. Ismerje föl a helyzetet és saját embereit úgy, mint a hogy épszemű emberek látni szoktak a világosságnál.

Szemérmetlen gunynyal hirdeti a kedves „nyilatkozat”, hogy lapunkat nem is olvassa más, mint Mindszent község közönsége.

Hát igaz, mi ennek a közönségnek szántuk lapunkat, s ennek a közönségnek érdekeit védelmezzük ezentúlra is, akár tetszik ez egyeseknek akár nem:

De hát legyen csak nyugodt ékes tollal nyilatkozó ur, nem csak Mindszenten olvassák a mi lapunkat, de olyan sok helyütt is, a hol a nyilatkozatnak már alig lesz erkölcsi értéke.

És miért is volna annak értéke egyáltalán.

Hát nem valótlanság-e annak mind az az állítása, hogy mi a mindszenti takarékpénztárnak igazgatóságát, vagy felügyelő bizottságát csak egy árva szóval is említettük, vagy pláne megsértettük volna?

Nekünk a takarékpénztár igazgatóságához és választmányához nem volt és ma sincs semmi szavunk.

Mi elmondtuk a véleményünket magának az igazgató urnak kifogásolt eljárásáról. Ehhez pedig jussunk volt, sőt azt elmondani kötelességünknek is ismertük.

Hogy ha ilyen, vagy hasonló dolgokat észlelünk a jövőben, tartózkodás nélkül elmondjuk véleményünket ezentúlra is; mert mi nem rejtjük véka alá a világosságot, s a közönség okulására nyilvánosságra hozzuk véleményünket.

Ebben a törekvésünkben pedig minket senki meg nem korlátozhat. A sajtószabadságot meg nem béníthatja semmiféle egyéni érzékenykedés, semminémű gyalgó megnyilatkozás, semmiféle sajtópörttel való fenyegetés.

Az igazságért küzdünk; az igazságot irtuk meg, s ezt az igazságot diadalra is visszük.

Hadd jöjjön hát az a rettenetes sajtóper!

Be van már adva a vádlevél?

Csak tessék vele sietni, mert mi már türelmetlenek vagyunk!

Pedig hát milyen óriási, milyen nagy szerencsétlenség is ér bennünket: bíróság elé megyünk, hogy ott még újfönt ezrek és ezrek fülehallatára hirdessük a megirt igazságot! . . .

Jaj nekünk, óh jaj nekünk!

Szerkesztőség.

Tenyésszünk selyembogarat.

E szavakkal szólítottam fel ez év márczius havában tanítványaimat és azoknak szüleit a selyemtenyésztésre. De bizony az egyes gazdákhöz és tanítványaimhoz intézett naponkénti felhívásom csak elhangzott a pusztában a nép bizalmatlansága miatt.

Tudomásukra hoztam, hogy nem kötelességük a selyembogarat elvállalni, vagy a ki elvállalja, annak sem kell semmit fizetni, s hogy ezeket részletesebben megértessem velük, kértem, jöjjenek el az iskolához. De erre sem lépte át egy is az iskola küszöbét.

Egynehány üzente, hogy ők, illetve a gyermeke tenyészthet. Erre nem sokat adhattam.

Bizony egész más eredményt ért volna el egy csavargó vigécz, vagy valami népbolondító pártnak a vezére csak egyszeri felhívásra is.

Annak hazudozásait képesek a legnagyobb odaadással egész a hajnali órákig elhallgatni.

Bizony így van ez a mi népünk-nél, hallgat arra, a ki őt kizsákmányolja.

Nagy akadályom volt a nép tudatlansága, egynehánynál pedig a tudékössága.

Legnagyobb rész még hírét sem hallotta a selyembogárnak. Volt olyan, a ki szembeszállt velem, hogy bizony azt én el nem hitetem vele, hogy selyem csináló bogár is van és még hozzá, hogy azt az értékes bogarat az állam ingyen adja.

A féltudákosoknak kifogása volt, hogy ha a bogár elpusztul, megbüntetik; másnak meg, hogy mivel étetjük télen, hogy a falakat átfurják, hogyan kell itatni stb. Mikor pedig már a gubó kész volt, az illető annak belsejében kereste a selymet, egy másik meg éjjelre szalmából almot rakott alájuk.

De hagyjuk ezt!
Elég az hozzá, hogy bizony egy sem hallgatott a felhívásomra.

Ezért én nem csüggedtem el, hanem meghozattam a selyemtenyésztési felügyelőségtől 12 doboz petét, hozzá néhány száz iv tenyésztő papírt, hőmérőket és 15 drb selyemtenyésztési naptárt.

Végén csak arra kértem, hogy ha már eddig el nem jöttek, úgy legalább a nálam kikeltetett hernyók és

a hozzá való kellékek átvételekor személyesen jöjjenek el, hogy a legszükségesebb utasításokat megadhassam. Dehogy jöttek el! Félték bizonyára, hogy még valami váltót iratok alá. Csak egy gazda tartotta érdemesnek eljönni, s az a legjobb eredményt is érte el.

Nem tehettem mást, mint szétosztottam azon tanítványaim között, a kiknek szülei legkegyesebben megengedték, hogy a házukba vigyék. A növendékeimnek nagy kedvük volt a tenyésztésre.

Hát így nagy nehezen tul adtam rajtok.

Volt család, a hol a harmadik napon már kidobtak papirt, hőmérőt és bogarat s összetaposták.

Hogy mégis valami eredmény legyen, látogatást tettem minden tenyésztőnél 4—5-ször.

Alig egy pár helyen tartották rendes helyen. Sötét kamrában és sötét madarak által járt magtár padlason adtak nekik helyet.

Egy pár helyen már az első napokban a kotló és madarak fölfalták. Más helyen 35—40 eperfa mellett 1—2 napban egyszer adtak enni.

Volt hely, hol az utolsó napokban az éheztetés és rossz levegő miatt elpusztult néhány ezeret egy pár hétfőig se dobták ki, sőt annyi belátása sem volt, hogy az ablakokat kinyissa és panaszolkodik, hogy fáj a feje, ha belép hozzájuk.

Bizony így nem csoda, ha néhányánál nem sikerült, vagy ha sikerült is, de csak gyengén.

rült is, de csak gyengén.

Nagyobb részt csak akkor kezdték gondozni, mikor már egy pár helyen gubózni kezdetek, de akkor már késő volt.

Az eredmény így a beváltásnál nem valami nagy, de kezdetnek elég jó volt.

Tenyésztő lett volna 21, de ezek közül gubót szállított beváltásra 16. A selymentenyésztési felügyelőség kimutatása szerint Mindszentről (tanya) beváltatott 187 kiló 24 deka gubó 394 korona 27 fillér értékben. A tenyésztők között kiosztatott papir és hőmérőkért levont 5 korona 91 fillért kivéve, Mindszentre kifizettetett összesen 388 kor. 36 fill.

Legtöbbet kaptam magam 87 kor. 14 fillért és Apró Balázs 33 korona 22 fillért. Átlagvéve minden tenyésztő 20 koronát kapott.

Sok akadálylyal küzdve a fenti eredményt mutathatjuk fel, de kellő ismeret és szorgalommal ennyi bogár után 900—1000 korona körül volna az eredmény.

Rövidesen előadtam az ideai tenyésztésünk eredményét.

Ugy hiszem nem szükséges itten a hol az élő számok beszélnek a mai korban szokásos zengzetes szavakat hangoztatnom s ezt nem is teszem.

Vegyék tudomásul tehát a selymentenyésztés iránt érdeklődők, hogy egy fillér befektetés nélkül rövid 4—5 hét alatt szorgalommal 50—120 koronát, sőt többet is szerezhet egy családnak.

Én leszek jövőre is a felügyelőjük és vezetőjük és bárkinek a szükséges utasításokat szívesen megadom.

Jövőre a tenyésztőknek január-februárban kell jelentkezniük. Május első napjaiban szétosztatnak a kikelt hernyók, a tenyésztő papir, hőmérő és naptárral együtt egy fillér fizetés nélkül. Összevéve 31—32 napig kell gondozni, akkor begubóznak és rendezve, a beváltásra kell vinni.

Jelen évben I. oszt. kilója 2 korona 20 fillér, II. oszt. 1 korona 60 fillér, III. oszt. 20 fillérrel váltódott be.

Már mielőtt tartanók, akkor tudjuk minden évben, hogy mennyiért veszi be az állam. Utólagosan a beváltásnál a naptárért semmit, hőmérőért 10 fillért, papirért ivenként 1 fillért vonnak le, a mi nagyon csekély.

Tehát rajta polgárok, tenyészünk selyembogarat!

Hohó, de van ám itt egy nagy baj, ha sok lesz a tenyésztő, nincsen elegendő abrak. Nincs bizony eperfánk.

De követnünk kell Gróf Széchenyi István eme mondását:

„Kimerithetetlen mennyiségű szederfák ültetése, ápolása, fentartása hazai kötelesség, ha kötelesség a honi gazdagulás s ekkép a nemzeti erő minden s még legkisebb forrását is megnyitni, s csak egyik mezejét a hazai iparnak parlagon hagyni bűn, s ha kötelesség mindennek előtt oly tárgyat mozditani elő, melynek haszna nem egyes kiváltságosokra háramlik egy-

TÁRCZA.

A konkurrens.

Visszaszállnak gondolataim abba a kedves, nekem igen-igen kedves dunamenti városba, a hol születtem.

Mily édes, mily kedves gyermekkori emlékek fűződnek ósdi, apró házaoskáihoz, görbe, rendezetlen utcaidhoz.

Azon helyen, a hol télvíz idején szánkómat vonszoltam nagy büszkén, — mert szebb volt, mint a többi gyermeké, — hogy aztán nagy sebesen leereszkedjem a völgybe, ahonnét aztán kevesebb büszkeséggel, de annál véresebb orral tértem ismét haza. Ott, azon a helyen, a domb tetején állott egy magányos ház, melyet a szorgos háziasszony nagyon ügyesen meszelt sárgára és feketére. A ház jobbról-balról kerttel volt körülvéve és homlokzata előtt is egy sor dus lombozatu akácfa állt.

E ház boldog lakói közt volt egy igen szép lány. Bizony, Berta gyönyörű lány volt; magas, sugár termetű, hófehér arczczal és koromfekete hajjal. Ha kézi munkájával vagy könyvével ott ült az ablaknál, az azt elborító virágok mögül, bizony nagyon kedves látvány volt a szép leányarcz.

Ki tudja, hányan sétáltak el az ablak előtt azon reményben, hogy a lányka ragyogó pillantásával találkozának. De a leány arca hideg és merev, közönyösen fogadja az epedő pillantásával találkozzak bevehetetlen, mint szülővárosznak erős vára. Komáromról beszélek, melynek külvárosában, — ma sem tudom miért nevezik „Kuriának“ — lakott Berta szüleinél.

Szerény viszonyok közt nevelkedett fel a szép lány; a viruló hajadon nem ismerte még az élet örömeit.

Im, egyszer megtörtént! Nagy esemény volt ez. Berta bálba ment.

Farsang volt. A leghíresebb multság ilyenkor a helyőrség altisztjeinek bálja, melyen azonban a főtisztek is nagyon jól szoktak mulatni. Ez az egyetlen alkalom, a midőn a katonaságtól különben elzárkózott polgári elem a hadfiakkal érintkezésbe jön.

Ez volt fordulópontja Berta életének, mert e multságán jelen volt Császár Dezső is, ki hónapokon át kerülgette a lánykát, de nem férhetett hozzá.

Berta ismerte az ifjút, hisz ott sétált el ablaka mellett többször is naponta. Dezső felhasználta az alkalmat, egész éjen át a szeretett lány körül forgolódott, mindent elkövetvén, hogy meghódítsa.

Nagy vívmánnyal tért haza Dezső mégis e multságról, megnyerte a mama beleegyezését, hogy otthonukban meglátogathassa. Ki volt boldogabb Dezsőnél. A mit hónapokon át epedve várt, azt elérte. Gyakrabban láthatta imádott lányát, beletekinthetett e hófehér, hidegnek látszó arczba.

Es Berta? Berta előtt új világ nyílt. A csinos ifju látogatásait szívesen fogadta, sőt később türelmetlenül várta azokat és hónapok multán a szende, édes lányka szíve is melegen lobogott az ifju felé.

Császár Dezső megkérte a leány kezét.

Elhatározta, hogy hazamegy falujába, ha kitölti katona éveit. Ott boldogan fog élni az ő kis telességével.

A napok multak gyors egymásutánban, elérkezett a válás ideje. De fájdalmas is volt ez mindkét félre!

A két szerelmes ezután is sűrűn érintkezett egymással levélileg.

Egyszer nagyon szomorú levél jött Dezsőtől. Könnyáztatott levél volt, melyben tudtul adja az imádott lánynak, hogy

szülei egész komolyan ellenzik házasságukat; de ő nem hagyja annyiban, ő küzdeni fog, szüleit lefegyverezi, Berta az övé lesz...

Majdnem két évtized telt el szóta. Hosszu idő egy leány életében. Mennyi csalódás, fájdalom, bánat érte a nemes leányszívet ez idő alatt.

Berta észrevette az ifju tépelődését, látva a küzdelmet, melyet szerelem és gyermeki kötelesség vívtak kebelében, lemondó levelet irt a szeretett ifjunak, ennek leveleit meg felbontatlanul küldte vissza.

Igy vonult vissza az élet zajától csendes otthonába, nagy bánatával tomboló fájdalommal magára maradt, Berta nem ismert többé örömet, nem törődött ő már senkivel. Testvérei is lassan-lassan elszármaztak hazulról.

Egyedül maradt ő abban a nagy tágas házban, egyedül maradt édes apjával. Ennek a szép fehér szakálu, mindig mosolygó arczu és áldott lelkü apának házvezetőnője, ápolója, mindene.

Hosszu éveken át élt Berta így, minden örömtől elzárkózottan, de a sors még nagyobb csapást mért a sokat szenvedett lányra.

Hosszu betegeskedés után meghalt édes apja. Most már teljesen egyedül maradt.

A szomorú leányt gyakran látogatták testvérei. Hosszu rábeszélésüknek meg volt a foganatja, hozzájuk költözött a fővárosba.

Itt találjuk két évtized után a valamikor vakító szépségű Bertát. A lefolyt hosszú idő mély nyomot hagyott rajta, de szép vonásait megtartotta.

Bertának a megélhetéséről kellett gondoskodnia. Egy, a munkásoktól, sűrűn la-

dül, hanem jótékonyagra, mint a nap-sugár, mindenkit egyenlően érint. Legyen csak elég szederfalevél, s a többi bizonyosan el nem marad."

Igen, ismétlem én is, legyen eleendő levél és a többi már könnyen megy.

De honnan? azt is kérdezhetik.

Legelsőbben is a községi faiskolából az eperfák szétültetendők az ös-szes dűlőutakra és terekre, s ha ez kevés úgy ad az állam bárkinek ingyen szederfa magot vagy 2—3 éves szederfa csemetéket, csupán ha a gazdák maguknak saját birtokukra kérik, úgy a csekély szállítást kell közösen fizetniök. Községnek a szállítás is ingyen.

Rajta tehát, hogy abrak legyen. Ültessünk szederfát, hogy majd egy pár év múlva az állam által évenként selyembubókért kifizetett milliókból községünkre is több essék. Ugy hiszem, ráférne Mindszent lakosságára is évenként egy hónapi, ugyszólva legelső tavaszi kereset képpen néhány ezer koronácska. Mert van ám község, a hol mostan 14—15 ezer koronát fizettek ki a nép között a bogarakért.

Gazdák már mostan iratkozhatnak nálam ingyen szederfáért, a mi az öszön, esetleg a jövő tavaszon szállítódik.

De ezuttal kérem Mindszent község érdemes elöljáróságát is, hogy ne nézze ezt összedugott kézzel, hanem közös erővel segítsünk községünk állapotán, mert szerintem legjobb, ha

kott vidéken, az Angyalföldön, szatósüzletet nyitott. A jó „Berta néni“-t csakhamar megszerette az egész környék. Az ég áldása szállt a kis üzletre, annyian látogatták meg őt.

Egyszerre csak a mindig vidám „Berta néni“-t bánat fogta el.

Konkurrenst kapott. Kétségbe esett, hogy ő gyenge lány, hogy versenyezhet egy férfival.

Egy szép nyári estén Berta a nap fáradalmait kipihenve, ajtaja elé ült. Elmerengett a múlton, gondolatai elszálltak messze, a szülővárosba.

Hogy is volt. Boldog volt, de csak rövid ideig. Jött a csalódás, a sok bánat, most ide került, itt viseli az élet keserűségeit.

A hosszú merengésben nem is vette észre, hogy szomszédja is, kit most először látott meg, kiállott ajtaja elé és me-reven tekint maga elé. Ki tudja, mily bánata lehet neki is.

Es ime, a konkurrensnek nap nap után látták egymást. Egyiknek sem volt ellenséges indulata a másik iránt.

A két ellenfél összekerült egyszer. Megismerték egymást:

— Berta!

— Dezső!

Hogyan történt az! . . .

Dezső a kapott lemondó levél után nem nősült meg. Nem feledte el szerelmét. Szülei elhaltak. Nem volt több maradása falujában, ide került végre ő is a zajos fővárosba.

Császár Dezső e naptól kezdve elhanyagolta üzletét, hanem inkább a szomszédban segédkezett.

A két szerelmes elmerengett a múlton. A régieknek érezték magukat.

A két özég egy szép napon egyesült.

Békési József.

mi a néppel és a nép velünk mukálkodik és szorgalmával szerzi meg az annyira szükséges filléreit.

Előre tehát! ültessünk szederfákat, hogy tenyészhessük sok bogarat.

Márton Géza.

VEGYESEK.

— **Közgyűlés.** Mindszent község képviselő-testülete f. hó 17-én rendkívüli közgyűlést tartott igen élénk érdeklődés mellett. A közgyűlésnek két tárgya volt. Elsőnek tárgyalták a község tulajdonát képező nem önálló vadászterületek hasznabérbe adása tárgyában 2 darab árverési jegyzőkönyv jóváhagyását, melyet a közgyűlés jóváhagyólag tudomásul is vett. A második tárgy a községi képviselő-testület által a Sohlya Gyula helyettes jegyző javadalmaszának megállapítása tárgyában hozott határozatának jóváhagyása a beadott kérelem folytán Koncz Lajos helyettesített jegyzőt illetőleg is. A közgyűlés két indítvány felett határozott. Az egyik az volt, hogy a helyettesítés tartama alatt Koncz Lajos havi 50 korona külön tiszteletdíjat élvezzen, a másik pedig, hogy a Sohlya Gyulának megállapított tiszteletdíj felét, azaz havi 79 korona 16 fillért adjanak. A képviselő-testület szótöbbséggel a Haasz Juda indítványát, azaz a 79 korona 16 filléres tiszteletdíjat szavazta meg.

— **Az ujoncz kivetés.** A honvédelmi miniszter a hadtestparancsnoksággal egyetértően meghatározta a tiszántuli járás által szolgáltatandó ujonczok számát, s így a három elsőfoku hadkiegészítési hatóság e hó elején kijelölhette az idei zárszámokat, melyek a következők: A hadsereg zárszáma az I. korosztály 147-ik sorszáma, a honvédségé pedig az I. korosztály 199-ik sorszáma. Azaz: az I. korosztályból azok besorozottak, kiknek száma 147, illetve enél kisebb, a hadseregbe jutottak, s így 3 évet szolgálnak, azon besorozottak pedig, kiknek 147—199 a számuk, a honvédséghez jutnak, s így két évet kötelesek szolgálni. Az ennél nagyobb sorszámu I. korosztályu és az összes II. és III. korosztályu besorozottak a póttartalékba jutnak, s 8 heti kiképzés után szabadságotatnak. Ezek ugyan még csak az ideiglenes zárszámok, de a szeptember végén megállapítandó végleges zárszámadások is hihetőleg ugyanezek lesznek.

— **Püspöki látogatás.** Mint Hm.-Vásárhelyről és Csanyról értesítenek bennünket, Gróf Csáky Károly vácsi püspök a jövő hóban úgy Vásárhelyt, mint Csanyt meg fogja látogatni. Hódmező-Vásárhelyen egy növelde épület alapkövét teszi le a püspök, Csanyon pedig a restaurált templomot fogja felszentelni.

— **Ideiglenes templom.** Tömörkényen — mint már lapunkban megírtuk — a templomot a hatóság bezáratta. Ideiglenes templomul pedig az ujonnan épült állami iskola épület szereltetett fel. Ez intézkedés azonban csak az iskolák felálltáig bir érvénynyel, télire egy fabódéba vonul isteni tiszteletre a közönség. Mint értesülünk a képviselő-testület már hozzá is látott egy ily

faalkotmány megvalósításához, hogy az iskolák beálltával a templomi dolgokban fenakadás ne legyen.

— **Bevonulás.** E hó 16-án vonultak be a honvéd tartalékosok, illetve tartósan szabadságot legények Békés-Gyulára, az öszi hadgyakorlatokra. Gyuláról Budapesten át Pécsre megy az ezred, hol részt vesz a király-gyakorlatokon. Harminczöt napra vonultak be. A bevonultak közt van Tóth Dezső anyakönyvvezető ur is, kit távollétében Koncz Lajos anyakönyvvezető helyettesít.

— **Véletlen halál.** Baranyai József nagy-ujvárosi lakosnak Lajos nevű 10 éves fia, e hó 15-én este az udvaron lévő kut melletti vályogdörbe bukott, s a hirtelen összegyülemllett esővizben lelte halálát. A járási főszolgabíróság megkeresésére a szentesi kir. járásbíróság elrendelte a hulla törvényszéki felboncolását a mi tegnap reggel történt meg, s azután a hulla eltemettetett. Vétkes gondatlanság esete forogván fenn, a szülők ellen megindított a büntető eljárás.

— **Bál.** A helybeli iparos és kereskedő-ifjuság Keresztes Ferencz vendéglői helyiségében ma este bálát rendez, mely, — az előjelekből ítélve, — szép sikerűnek ígérkezik.

— **Halálozás.** Mély részvétellel értesülünk Pálínkó Flór köztiszteletben álló polgártársunk nejének f. hó 15-én történt elhunytáról. A megboldogult temetése 16-án ment végbe óriási részvét mellett.

— **Kápolna Pusztaszeren.** Az ös magyarok gyülekező helyén, a pusztaszeri vadvirágos szentelt területen talán már rövid idő múltán állni fog a kápolna, amelynek emelését pár hete határozta el az ott zarándokolt hazafias közönség. A szegedi szombatosok asztaltársasága legközelebb küldöttséget meneszt örgróf Pallavioini Sándorhoz, mely küldöttség arra fogja megkérni az örgróft, hogy szintén járuljon hozzá a kápolna építési költségeihez. Ugy hírlik, hogy mikor a csanádi püspök, Desseffy Sándor a kegyeletese szép tervről tudomást szerzett, kijelentette, hogy a kápolna építéséhez maga is nagyobb összeggel kíván hozzájárulni. A szombatosok asztaltársasága most a kápolna javára megindult gyűjtést országossá igyekszik tenni.

— **Főispán-kombinációk.** Néhány heti pihentetés után újfent megindultak a lapokban a találgatások arra nézve, hogy ki lesz vármegyénk főispánja? — Forgalomba jött ismét néhány név s legutóbb is egyik szegedi lapotársunk egész határozottsággal vélte tudni, hogy Fábry Sándor dr. Békés vármegyei alispánnak vármegyénk főispánjává való kineveztetése most már befejezett dolog s a kinevezést néhány nap múlva publikálni is fogják. Ezzel az újabb kombinációval szemben azonban — teljesen megbízható részről azt az értesülést kapjuk, hogy az — legalább ez idő szerint — minden alapot nélkülöz.

— **A közegészségügy államosítása.** A közegészségügy államosításának előmunkálatai már annyira előrehaladtak, hogy az erről szóló törvényjavaslat egyike lesz azon reformoknak, amelynek megvalósítása az

uj parlament első teendői közé fog tartozni A miniszterelnök ugyanis ezt a reformot már a jövő év első felében szándékozik életbe léptetni.

— A „Zenélő Magyarország“ zongora és hegedű zeneműfolyóirat augusztus 15-iki 16-ik füzeté különösen érdekes zeneműtartalommal jelent meg. Tartalmazza: I. Lengyel Miska „Automobil csárdást“, mely 3 magyar nótából: úgy mint — „Nagyságos ur“ — „Eperajka szőke kis lány“ — és „Uj a csizmám de csikorgós“ — van összeállítva. II. Brahms E. „Lilly szerelme“ dallamgazdag keringőjét. Ily gazdag választékát és a legújabb műveket tartalmazza a zongorázó közönség a „Zenélő Magyarország“ minden füzetében. Minden füzet 10—10 oldal zenét ad. Előfizetési ára a most folyó III. évfolyamban 6 hasonló gazdag tartalmú füzeté 60 oldal zenetartalomért 3 korona. Előfizetheti a „Zenélő Magyarország“ (Klöckner Ede) kiadóhivatalában Budapest, VIII. József körút 24., a honnan megismerésre mutatvány füzetet 60 fillér beküldése ellenében bérmentve küldenek.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos
Weisz Ignác.

Hirdetések.

Költők albuma

52-ik évfolyam.

Pesti Napló

Főszerkesztő: ifj. Ábrányi Kornél.

Főmunkatárs: Surányi József.

A Pesti Napló az utóbbi években az előfizetőinek adott értékes díszmű ajándékok révén az egész művelt magyar társadalom elismeréséért vívta ki magának, az idén az eddiginél is pompásabb, gazdagabb album formájában, gyönyörű díszkötésben **aművészieszen ilusztrált**

Költők albumát

szánta előfizetőinek karácsonyi ajándékul, melynek eddigi kiadása a Wodianer F. és fiai cégnél **ötvenhat** koronát kerül, a Pesti Napló még bővített tartalommal új, kvártkiadásban

teljesen ingyen

karácsonyi ajándékul adja minden előfizetőjének. — Megkaphatja a díszművet díjtalanul **minden ujonnan belépő előfizető** is, aki karácsonyig megszaki-tás nélkül — akár ha-vonkint is — előfizet a Pesti Naplóra.

Azok az új előfizetők, akik a Pesti Napló félévi előfizetési díját (14 koronát) egyszerre be-**küldik**, az illusztrált díszes „HYMFY-ALBUMOT“, míg a készlet tart, forduló postával megkapják, de ezek csakis **újabb** 6 havi előfizetés után tarthatnak igényt a **Költők albumára**.

Hirdetések

lapunk kiadóhivatalában

Jutányos áron vétetnek fel.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy Mindszenten, özv. **D a n i e s k a** Józsefné urnő házában

kalapos üzletet

nyitottam. A legjobb anyagból készült és legújabb divat szerint készített kalapokat a legjutányosabb áron számítottam. Nagy választék ur kalapokban is.

A n. é. közönséget egy próba vásárlásra kérve, vagyok kiváló tisztelettel

Keszler Ferencz
kalapos.

Jól irni és olvasni tudó.

f i u

a helybeli könyvnyomdában tanonecznak felvétetik.

WEISZ I.

KÖNYVNYOMDÁJA

Mindszenten.

Levélpapírok és borítékok

cégnyomattal

körlevelek, részvények

és

értékpapírok,

kis- és nagy plakátok

esketési és vigalmi

MEGHIVÓK

gyászlapok

hivatalos táblázatok

stb. stb.

jutányos áron készítettnek.

Könyv-
és
papírkereskedés.

KÖNYVEK
irodaiszerek
dobozos

levélpapírok
diszes

képes levelező-lapok
jutányosan

kaphatók.

Hirdetmény.

A t. közönséget tisztelettel értesitem, hogy a Tiszán a következő tüzelő fáim vannak:

Gyertyánfa mágla szerint 10 méter hosszban, 2 méter magasban ölenkint **26 korona**. Egyes ölekbe rakva **25 korona**.

Tölgyfa mágla szerint 10 méter hosszban, 2 méter magasban ölenkint **24 korona**. Egyes ölekbe rakva **22 korona**.

Bükkfa mágla szerint 10 méter hosszban, 2 méter magasban ölenkint **25 korona 60 fillér**. Egyes ölekbe rakva **24 korona**.

Kiváló tisztelettel:

P a p P á l P á l,
fakereskedő.

Hólyagpapír

legjobb minőségű
valamint

A b a d i e

zigaretta hüvely, helyben a nyomdában jutányos áron kapható.

Az

„A l s ó s“

szabályai.

A nyomdában 40 fillérért kapható.